

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 235/08
24.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.1452/07 od 21.11.2007. godine, u sednici održanoj 24.04.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.1452/07 od 21.11.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Čačku P.1.1292/04 od 21.06.2007. godine, poništeno je kao nezakonito rešenje tuženog od 21.09.2004. godine kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu, obavezan je tuženi da tužioca vrati na poslove i radne zadatke koje je obavljao po sporazumu o preuzimanju radnika br.35/2001 od 02.02.2002. godine kao i da mu naknadi troškove spora u iznosu od 80.100,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Čačku Gž.1452/07 od 21.11.2007. godine, potvrđena je presuda prvostepenog suda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 394. stav 1. ZPP zbog kojih se revizija ne može izjaviti.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Tokom postupka je utvrđeno da je tužilac 2001. godine zasnovao radni odnos na neodređeno vreme kod tuženog za radno mesto alatničara. Posle mesec dana probnog rada, tuženi je uvideo da tužilac nema dovoljno znanja da obavlja poslove izrade složenijih alata za koje je zaključio ugovor o radu, zbog čega je obavljao druge, jednostavnije poslove. Spornim rešenjem tuženog od 21.09.2004. godine, tužiocu je otkazan ugovor o radu zbog neostvarivanja rezultata rada i neposedovanja potrebnog znanja i sposobnosti za obavljanje poslova radnog mesta na koje je raspoređen, a radni odnos mu je prestao danom dostavljanja rešenja.

Kod utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su poništili kao nezakonito rešenje tuženog kojim je tužiocu prestao radni odnos. Za ovakvu odluku nižestepeni sudovi su dali razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Odredbom člana 104. stav 1. tada važećeg Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/01), propisano je da otkaz ugovora o radu iz člana 101. stav 1. tačka 1. navedenog Zakona - neostvarivanje rezultata rada, poslodavac može dati zaposlenom u roku od tri meseca od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza, odnosno u roku od šest meseci od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza.

Kako je tuženi saznao za činjenice koje su razlog za davanje otkaza u toku 2001. godine, a rešenje o otkazu ugovora o radu tužiocu doneo 21.09.2004. godine, to su u vreme donošenja spornog rešenja istekli zakonski rokovi iz člana 104. stav 1. Zakona o radu za otkaz ugovora o radu zaposlenom, zbog čega je tuženi izgubio pravnu mogućnost da tužiocu otkaže ugovor o radu zbog neostvarivanja rezultata rada.

Navodi u reviziji tuženog da nije zastupila zastarelost za donošenje spornog rešenja, jer se radi o otkaznom razlogu koji postoji u kontinuitetu, nije osnovan, s obzirom da tužiocu radni odnos nije prestao zbog nepoštovanja radne discipline (koja radnja može trajati u kontinuitetu), već zbog neostvarivanja rezultata rada i neposedovanja potrebnog znanja i sposobnosti za obavljanje poslova na koje je raspoređen.

Revizijski navod tuženog da sporno rešenje nije moglo biti poništeno kao nezakonito usled zastarelosti, jer tužilac zastarelost u toku postupka nije ni isticao, nije osnovan. Sud u parnicama iz radnih odnosa, pre svega, ocenjuje zakonitost otkaznog postupka, a njega, pored ostalog, čine i odredbe o rokovima u kojima poslodavac zaposlenom može dati otkaz ugovora o radu. Iste činjenice koje su osnov za davanje otkaza, odnosno u roku od šest meseci od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza.

zaposlenom može da otkaze ugovor o radu, koje su nizestepeni sudovi pravilno primenili ocenjujući da je istekom zakonskog roka prestala mogućnost otkazivanja ugovora o radu zaposlenom zbog nastalog otkaznog razloga.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN